

יהי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

יהודי צריך ומכרח לצעוק "דאלף גלות".
"ווי וואַנט משיח נאָ", ולא נוגע אם הוא צועק
ברוסית, באנגלית או בלשון הקודש - "עד מתי"
ראה עמוד 7

ערב שבת קודש פ' יתרו, מבה"ח אדר
ה' תהא שנת אראנו סגולות

שמח

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח
מהרה יגלה אכי"ר

לזכות
הרה"ת ר' אליעזר בן חי' דרייזל שיחי'
טורין
ליום הולדתו, ש"ק פ' בשלח, טו"ב שבט
לשנת ברכה והצלחה בגו"ר

בחסות:
'קרן המיליון'
שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

ב"ה

3 דבר מלכות

לימוד המאורע דכ"ד שבט / קטעים משיחת ש"פ משפטים, כ"ד שבט ה'תשד"מ

8 זמן הגאולה

"להעיר שמנחם שמו" / הקשר של הזמן והגאולה

10 "ולעבדו שכם אחד"

הפעולה על אומות העולם תביא לו תועלת בפרנסה... / המעלה בלפעול על אומות-העולם

11 יומן תש"מ - פרסום ראשון

חלק י"ט מתוך "יומן תש"מ" / מעש"ק פ' יתרו עד עש"ק פ' משפטים

14 כתי"ק - פרסום ראשון

התורה היא דבר הכי יקר מכל / ב' צילומים מהגהות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

מערכת "יחי המלך"

במסגרת: "מטה משיח" שע"י "אגודת חסידי חב"ד" באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אד"ש מה"מ

יוצא-לאור על-ידי: תלמידי ה"קבוצה", "חיילי בית דוד", ישיבת תורת"ל המרכזית, "בית משיח" 770

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טלפון: 778-6670 (718)

סניף ארץ הקודש: שביל האמונה 9, קריית-שמואל, חיפה • טלפקס: 873-0823 (04)

דואר אלקטרוני: yeh_@netvision.net.il • אינטרנט: http://www.moshiach.net/blind

הוראות ונקודות

- משיחת שבת פ' יתרו, כ' שבט, ה'תשנ"ב -

הוראות

* הלימוד מפרשת מתן תורה ומכ"ב שבט - שעל כל אחד ואחת לקבל החלטות טובות בשבת זה (ומפקחין על צרכי ציבור בשבת) להשפיע (עכ"פ) על ציבור של עשרה מישראל בכל עניני תומ"צ (שניתנו במתן תורה לכל ישראל). החל מדהשפעה על ה"ציבור" דעשר כחות נפשו, ולפעול בזה בחיות הן עם כחות הפנימיים (חי') והן עם כחות המקיפים (מושקא, ענין הריח).
* תפקידן המיוחד של גש' ובנות ישראל לעשות דירה (לו יתברך בתחוננים) נאה, כולל ובמיוחד - ע"י שאצל כל ילד וילדה יהי' בחדרם חומש, סידור (עכ"פ "מודה אני"), קפת צדקה וספר התניא.

נקודות

* ביאור החילוק בין עשרת הדברות בפ' יתרו שנאמרו ע"י הקב"ה (ידבר אלוקים גו') ובפ' ואתחנן (בספר משנה תורה) שנאמרו ע"י משה רבינו (אלה הדברים אשר דיבר משה) - שבענין התורה שני ענינים: (א) אמירת דברי תורה ע"י כל ישראל (גם מי שאינו מבין מה שקורא בתושב"כ) באופן ד"פי יגיד תהלתך, "לאמר" - כמו שהקב"ה בעצמו אומר, (ב) פעולת התורה לעשות לו יתברך דירה בתחוננים. ע"י האדם (משה שבכל א') שנמצא בתחוננים. וצ"ל דבור שני הענינים יחד - שגם בתחוננים נעשה (לא רק דירה לו יתברך, אלא) גילוי של הדר (הקב"ה) עצמו. פי' יגיד תהלתך, שהקב"ה עצמו אומר.

ההוראה למעשה קיום כל עניני התורה - הן מצוות בתושב"כ, הן מדברי סופרים, הידורי מצוה ולפנים משורת הדין ומנהגי ישראל - צ"ל באופן כמו שהקב"ה עצמו אומר ומקיים.

* "מיד" ד"ת משה, ישראל (הבעש"ט), דוד (מלכא משיחא), והתחלתו כדור משה מיד ר"ת משה יהושע, דורם.

* כ"ב אופנים בחתימת הרמב"ם: כאתילת נפרדות, כאתילת מחוברות וכו'.

* ההחלטות טובות מתחלות מיהודים הנוכחים כאן, כ"בית היע"י של כל היהודים כאן ושל כל היורד כולל, וביחב"ט וביהמ"ד ובית מעשים טובים זה נשם עבד משיח דורנו בכל ג' ענינים אלו) זעלה, עם כל בתי בנסיות זכתי מדרשות, לארץ הקודש.

* העבודה באופן של "חר" - זכות, והן בכחות הפנימיים והן בכחות המקיפים, ענין הרי"ת שז"רע ד"מושק" (שהגיעו בסממני הקטורת), ענין הבשמים, שמישיב את הצפ"ש ומכיל עגמת נפש וכו'. ועי"ז נעשה גילוי החיות גם של המקיף ומקיף המקיף - ע"ד "אלה המשפטים אשר תשים לפניכם", שהענין ר"תשים" גם מלשון סימה ואוצר (ירוש' ע"ז פ"ב סה"ז), הוא "לפניהם", לפנימיותם, היינו שנעשה גילוי האוצרות הסתומים, גילוי "סוד טעמי" ומסתור צפונותיה.

* כל ההמשכות וההשפעות באים ע"י כ"ב - כ"ב אותיות התורה, כך יוכרז ישראל כולל העבודה כדורנו זה דור האחרון בגלות ודור הראשון של גאולה.

* יתרו מלשון יתך והוספה מרה על הוספה בכל עניני תומ"צ - הן הוספה וחידוש בתורה והן בקיום המצוות באופן דכמוצת רעונך.

* בקשר עם כינוס השליחות - הרי ענין השליחות של כל ישראל לעשות לו ית' דירה בתחוננים הוא בהדגשה מיוחדת בגש' ובנות ישראל, שעל ידן נעשה עיקר יופי הדירה, דירה נאה וכלים נאים, שמרזובה דעתו של אדם (נוסף על כיטול הדירה אל האדם הדר בה), הן בכחות הפנימיים והן בכחות המקיפים (ריח), הקשור עם ענין, ששייך במיוחד לגש' ובנות ישראל המרליקות נרות שבת קודש, אשר עי"ז מאיר לך מצוה ותורה אור, כל רמח מ"ע המיסדים וחבורים עם אבהה ויראה (רמ"ח עם אה"ר-נר).
* מנהג נשי ובנות ישראל לנגן לתינוקות בעריסתם שהתורה היא דבר הכי יקר וכו'.

התורה היא דבר הכי יקר מכל

בבואנו מיום כ"ב שבט - יום היארצייט-הילולא ה-13 של הרבנית הצדקנית מרת ח'י' מושקא נ"ע זי"ע, ובקשר עם כינוס השלוחות העולמי שמתקיים ב"בית חיינו", "בית משיח" - 770, הננו מביאים בזה ב' צילומים נדירים ביותר מהגהות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על:

(א) "הוראות ונקודות" משיחת ש"פ יתרו, כ' שבט ה'תשנ"ב
 (ב) קונטרס "בך יברך ישראל" - משיחות ש"פ יתרו, כ' שבט וליל יום ה' פ' משפטים, כ"ב שבט ה'תשנ"ב (נדפס בשה"ש תשנ"ב ח"ב ע' 360)

להלן פיענוח הכתי"ק (בא בהדגשה):

צילום א' (בעמוד 15): * ע"ד שכמה אופנים בחתימת הרמב"ם פוסק ומורה נבוכים: באותיות נפרדות, באותיות מחוברות וכו'.

* יתרו מלשון יתר והוספה מורה על הוספה בכל עניני תומ"צ - הן הוספה וחיודש בתורה - תלמיד ותיק עתיד לחדש, והן בקיום המצוות, עד באופן דכמצות רצונך.

* . . אשר עי"ז מאיר גם בבעל "נר מצוה ותורה אור".

* מנהג נשי ובנות ישראל לנגן לתינוקות בעריסתם שהתורה היא דבר הכי יקר מכל וכו'.

צילום ב': אחרי התיבות "נמשך געווארן" הוסיף כ"ק אד"ש בכת"ק: ע"י כל אחד ואחת.

בסוף תיקן כ"ק אד"ש: "זאָלן אַלע אידן שוין גלייך נגאל ווערן בגאולה . .

ובפרט נעמענדיק דעם כח פון כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו און פון זיין בית הכנסת ובית המדרש ובית מעשים טובים (וואו מ'געפינט זיך איצטער), וואו ער האט זיך עוסק געווען (בעשר שנים האחרונות בחיים חיותו בעלמא דיו) אין תורה עבודה וגמילות חסדים, ובבדגשה - אין אלע דריי ענינים, און אין הפצת המעניות חוצה, און דאס איז דערנאר נמשך געווארן, זכאופן פון מעלין בקודש, אויך לאחרי זה, והולך ומוסיף ואר"י¹¹:

כולל ועיקר - בזמננו זה, די לעצטע רגעים פאר דער גאולה - צו מעורר זיין זיך און אלע נשי ובנות ישראל וועגן דעם גדול הזכות פון נשי ובנות ישראל צו ברענגען די גאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש, וועלכע קומט "כשכר נשים צדקניות שיש כדור", כנ"ל.

יח. ויהי רצון - והוא העיקר מכל העיקרים - אז כן תהי' לנו בפועל, און תיכף ומיד ממש, ובפרט קומענדיק פון כ"ב שבט, "בך יברך ישראל" - אז נזכות וכשכר נשים צדקניות זאלו אלע אידן שוין נגאל ווערן נגאולה האמיתית והשלימה,

לימוד המאורע דכ"ד שבט

כאשר ניגש אחד לשאול חב"ד'ניק מהו המקור לזה שצריך תמיד לחכות ולתבוע את משיח צדקנו - הוא מתבלבל ורץ אלי בשאלה: מה לענות?! • צריך להיות "דע מה שתשיב" - צריכים לדעת מה לענות • זהו תוכן התפילות שכל יהודי אומר שלוש פעמים ביום - "לישועתך קוינו כל היום" • קטעים משיחת ש"פ משפטים, מברכים-החודש אד"ר, כ"ד שבט ה'תשד"מ - בלתי מוגה

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יהי המלך".*

"התהלכנו בארץ והנה כל הארץ יושבת ושוקטת", "ראינו שלות העכו"ם וישראל בצער (מהגלות)"⁴. . . ולכן (כיון שבני ישראל מצטערים והגוים יושבים בשלוח) "ויען מלאך ה' ויאמר ה' צבאות עד מתי אתה לא תרחם את ירושלים ואת ערי יהודה גו"⁵.

ובהמשך לזה אומר הנביא זכרי' "ויאמר אלי המלאך הדובר בי (בזכרי') קרא לאמר כה אמר ה' צבאות גו' קצף גדול אני קוצף על הגוים השאננים (כפי שקודם נאמר⁷ ש"יושבת ושוקטת"⁸), אשר אני קצפתי מעט והמה עזרו לרעה", [ומפרש הרד"ק שם:] "אני קצפתי על ישראל מעט להגלותם מארצם, ומעט הוא כנגד מה שהרעו הם לישראל אחר גלותם", "והמה עזרו לרעה - להרע להם יותר מדאי"⁹,

א. בשנה זו, חל שבת מברכים חודש אד"ר ביום כ"ד בשבט, ויש ללמוד הוראה מקביעות זו.

וכדי לדעת מה אירע בכ"ד שבט - אזי בדרנו זה, כיון ש"אכשור דרא (בתמי)"¹, ישנו ספר בשם "דבר יום ביומו", החוסך את החיפוש, ומקבץ בתוכו את כל המאורעות שאירעו בכל יום ויום בתורה שבכתב ובתורה שבע"פ.

. . . בנוגע לכ"ד שבט מובא בספר הנ"ל פסוק בזכרי'² המספר את מה שאירע ביום זה:

"ביום עשרים וארבעה לעשתי עשר חודש הוא חודש שבט גו' הי' דבר ה' אל זכרי' גו",³ ובין הדברים הוא מספר בנבואה זו³ שאמר

(* השיחה נערכה מחדש ונוספו לה מראי-מקומות בשולי-הגליון. המו"ל.

(1) יבמות לט, ב ובפרש"י (וש"נ).

(2) ז ואילך.

(3) שם, יא.

(4) רד"ק שם.

(5) שם, יב.

(6) שם, יד-טו.

(7) שם, יא.

(8) רש"י ורד"ק שם, טו.

(9) וראה פרש"י שם.

"קצפתי מעט על ישראל והם (הגוים) הוסיפו"¹⁰.

זאת-אומרת, מה שהעלה את חרון אף ה' על הגוים ("קצף גדול אני קוצף על הגוים") הוא, שלמרות צערם של בני ישראל בגלות – הגוים "שאננים", יושבים בשקט, במנוחה ובתכלית המנוחה, ללא שום דאגות (שזהו הפירוש של "שאננים"), [ויתירה מזו:] הגוים "עזרו לרעה" – הם הוסיפו לצער ולהרע לבני ישראל, יותר מה"קצפתי מעט" (של הקב"ה) על בני".

"לכן כה אמר ה' (כיון שהגוים מצערים כ"כ הרבה את בני ישראל בגלות) שבתי לירושלים ברחמים ביתי יבנה בה נאום ה' צבאות וקו ינטה על ירושלים גו', עוד תפוצינה ערי מטוב ונחם ה' עוד את ציון ויבחר עוד בירושלים"¹¹.

וכיון שנובאת זכר' נכתבה, הרי זה סימן שזו נבואה שנצרכה לדורות, שהרי "הרבה נביאים עמדו להם לישראל . . . [ואעפ"כ לא כל הנבואות נכתבו, אלא] נבואה שנצרכה לדורות נכתבה ושלא הוצרכה לא נכתבה"¹².

ג. ההוראה מנבואה זו בזמננו:

כיון שבנ"י נמצאים עדיין בגלות, ישנה גם עתה טענה ל"גוים השאננים", אשר "אני קצפתי מעט והמה עזרו לרעה".

. . אמנם, כיצד תתכן מציאות של "גוים השאננים" ו"המה עזרו לרעה"? – משום שכך הדבר אצל בני ישראל!

וכידוע ש"בראשית" – [העולם נברא]

בשביל התורה שנקראת ראשית ובשביל ישראל שנקראו ראשית¹³, ובמילא לא שייך שיקרה משהו אצל בני ישראל שמקורו לא מבני ישראל עצמם, ומוכרחים לומר שחסר אצלם משהו.

זאת-אומרת, כיון שישנו חסרון אצל בני", לכן זה גורם שהקב"ה יחזק ר"ל את גלותם אצל הגויים, אבל אין הכוונה שהגויים עושים זאת מצד עצמם, אלא בל' התניא¹⁴ "אינם משנים תפקידם" – הם רק ממלאים את שליחותו של הקב"ה, וכדלקמן.

ג. כאשר בני ישראל נמצאים בגלות במצב ד"שאננים", כלומר, אע"פ שהם נמצאים בגלות, "גלו מעל שולחן אביהם"¹⁵ – בכ"ז הם בשקט ובמנוחה, ללא דאגות כלל, ולא מפריע להם ר"ל שהם נמצאים בגלות – יוצא מכך שגם הגוים הינם "שאננים"!

אמנם היהודי אומר בתפלה בכל יום (מימות החול) "לישועתך קוינו כל היום", אבל חמש דקות אח"כ הולך לעסוק בעניניו הפרטיים, שהם אכן עניני תורה ומצות ושאר דברים טובים – אבל הוא בשקט ובמנוחה, ללא שום דאגות, לא מפריע לו כלל שהוא נמצא בגלות...

ולכאורה, כיצד יתכן שליחודי לא יפריע שהוא כבן הגולה מעל שולחן אביו?

ד. הדבר נובע מכך שאלו ש"ואשימים בראשיכם"¹⁶ נמצאים במצב ד"שאננים", ובלשון הידוע "הדג מסריח מראשו":

כאשר ניגשו לחב"ד'ניק ושאלו אותו:

כשנכנס ל-770 רמז לאות שלום לאורחים שעמדו שם. אחר תפלת ערבית ברך נוסעים לאה"ק. כשנסע לביתו קרא להרי חודקוב לנסוע עמו במכונית.

כ"ק אד"ש הורה לשלוחים שי' הנוסעים לאוסטרלי לנסוע דרך ארץ ישראל מיד אחרי שבת מברכים (אדר).

י"ג א', כ"ג א': מארגני הייג'ישה" הכניסו לכ"ק אד"ש את התוכנית ובה נכתב שבשבת בצהריים תהיי הרצאה, ובליילה ב-9:30 יבואו להתוועדות כ"ק אד"ש, והעביר כ"ק אד"ש קו מחיקה על השעה 9:30 וכתב 1:30, ומהמזכירות הודיעו שמשבת זו יתוועד כ"ק אד"ש בכל שבת מברכים בשעה 1:30 (ולא במוצש"ק).

י"ד א', כ"ד א': כשחזר כ"ק אד"ש לחדרו אחר תפלת מנחה ראה את הרי הולנדער (יו"ר פא"י בארה"ב), ושאלו כ"ק אד"ש: מה אתה עושה כאן? וענה הנ"ל שמלווה את חברו הנוסע לדרום אפריקה, ואמר לו כ"ק אד"ש (בחיוך): הוא מלווה אותך שם (בד. אפריקה) ואתה מלווה אותו כאן... וברך את הנוסע בנסיעה טובה ובהצלחה. אח"כ נכנס הרי הולנדער לגייע התחתון ודיבר עמו כ"ק אד"ש מסי' דקות ע"ד עניניו הפרטיים וכן על פעולותיו עם היהודים עולי רוסיה בביהכ"ס שלו, ואמר לו כ"ק אד"ש שהוא חושב שזה מה שצריך לעשות וכן אמר לו שמה שעשה עד עתה הוא רק בגדר התחלה. אח"כ נכנס הרי נ. מינדל לחדרו של כ"ק אד"ש ושהה שם כ-30 דקות.

י"ה א', כ"ה א': לאחר תפלת מנחה ברך כ"ק אד"ש נוסעים בנסיעה טובה, ומיד אח"כ נכנס הרי פ. טייץ לגייע התחתון ודבר עם כ"ק אד"ש עד שעה 6:25.

לאחרי תפילת ערבית נכנס הרי בנימין גורודצקי לחדרו של כ"ק אד"ש ושהה שם משך זמן.

בשעה 9:30 החלה מסיבת "צאתכם לשלום" לשלוחים הנוסעים לאוסטרלי, וכשהודיעו לכ"ק אד"ש עדי"ז ענה: "ויהי"ר שתהא בהצלחה (ובמעשה שהוא העיקר) אזכיר עה"צ".

י"ז א', כ"ז א': כשחזר כ"ק אד"ש לחדרו נכנס אחריו הרי ניסן נעמענאוו ושהה בגייע התחתון כ-5 דקות.

בשעה 7:55 נסע כ"ק אד"ש לביתו.



בידך להקדיש מדור זה לזכות קרוביך למשך שנה שלימה!

פרטים בטלפונים: ארצות הברית - 6670-778 (718). ארץ הקודש - 873-0823 (04)

14 פכ"ד (ל, ב).

15 ברכות ג, סע"א.

16 דברים א, יג.

10 רב"ע שם.

11 שם, טז-יז.

12 מגילה יד, א.

13 פרש"י עה"פ - בראשית א, א.

שהם בפי יתרו וכפי שהם בפי ואתחנן, ובסיומה דיבר כ"ק אד"ש באריכות על הצורך לעסוק בהפצת המעיינות ברעש וב"שטורעם" וכן לפעול על יהודי שני שיעסוק בזה כך.

שיחה בי – ע"ד ההוראה המיוחדת מהסמיכות של ש"פ יתרו ליו"ד שבט, ודיבר בענין המסייג של כ"ק מו"ח אדמו"ר, וכן על התקופה החדשה שהחלה כעת לאחרי 30 שנה, ואמר כ"ק אד"ש שאין לחשוב שעתה ניתן כבר "לעמוד לבד על הרגליים" אלא צריכים להמשיך ולהחזיק ב"קלאמקע", לכתוב פדיונות, שאלות ובקשות, וללכת לציון לבקש רחמים כו'. אחרי שיחה זו אמר מר הנרי "לחיים" וכ"ק אד"ש רמז לו לומר ב"פ. אח"כ הסתובב כ"ק אד"ש לעבר ר"ז ווילימובסקי ורמז לו לומר "לחיים" וחייד.

שיחה ג' – המשך ארוך של ההדרן מיו"ד שבט על הדי מסכתות.

שיחה ד' – ביאור בפרש"י בפרשתנו. וכן ביאר את הקושיות בפרש"י שהקשה בהתוועדות דש"פ מקץ בענין הבטנים (ראה ביומן שבגליון הקודם), המשיך גם לבאר פרש"י שהתחיל בהתוועדות דש"פ בא, וכן ביאור בהערות אדמו"ר על הזהר.

לקראת סיום ההתוועדות אמר כ"ק אד"ש שהיות ומלאו עתה 20 שנה ללימוד התניא על גלי הרדיו, אזי כאן המקום והזמן לתת יישר כח לכל המתעסקים בזה ואשרי חלקם וגדול זכותם שעל ידם מפיצים את המעינות לחוצה שאין חוצה ממנו, ע"י מכשיר חדש (הרדיו) שלא היה בזמנכם של משה רבינו, הבעש"ט ואדה"ז, וברך שיהיה לימוד המביא לידי מעשה ושיפעלו הדברים בי ובהשומעים, ושיזכו המתעסקים בזה לאריכות ימים ושנים טובות ויטלו חלק בראש בקבלת פני משיח צדקנו בקרוב ממש.

בסיום הורה להכריז ע"ד המלוה מלכה של הגמ"ח "שומרי שבת", וכשקם ר"ש גולדמן (מטעם הגמ"ח) להכריז הורה לו כ"ק אד"ש לעלות על השולחן ולומר דבר טוב. הנ"ל הזמין את הציבור וכיו ואמר לו כ"ק אד"ש שיכריז על המקום והזמן, והכריז הנ"ל על המקום ושכח על הזמן, וכשהזכירו לו אחדים מהקהל להכריז על הזמן חייד כ"ק אד"ש. אח"כ החל כ"ק אד"ש לנגן "והריקותי לכם ברכה" ומחא כפיו הקי בחוזק. אח"כ רמז לר"ש גולדמן לבוא לקחת מהמזונות עבור המלוה מלכה.

אח"כ החל כ"ק אד"ש לנגן "ניעט ניעט ניעטא וואו" ורמז בידו הקי להגביר השירה.

סיום ההתוועדות בשעה 4:50 לערך.

אחרי תפלת מנחה החל כ"ק אד"ש לנגן שוב "ניעט ניעט".

כשנסע כ"ק אד"ש לביתו (אחרי תפלת ערבית) שר הקהל רמזו כ"ק אד"ש בידו הקי להגביר השירה.

18:45 ב"א, בערב, כשחזר כ"ק אד"ש מביתו ראה את א' התי הולך בלי מעיל עליון ושאלו מדוע אינו לובש מעיל עליון.

מהיכן המקור לזה שצריכים בכל רגע ורגע לחכות, לבקש, לקוות ולתבוע שמישיח יבוא כבר ברגע זה ממש?

אזי כותב לי החב"דניק שהוא מבולבל כיון שאין לו מה לענות על כך!

באם הנך חב"דניק, הבא להתוועדויות שבהם מרעישים ללא הרף "דאלאי גלות", מביאים מקורות המוכיחים שכל התורה והיהדות תובעים זאת, ומביאים הסברים על-כך, ולמרות זאת אינך יודע מה לענות – אם-כן, מה ניתן לתבוע כבר מיהודים אחרים!...

כבר לא מדברים על הדבר המבהיל שחב"דניק שהי' בכ"כ הרבה התוועדויות אינו יודע מה לענות, אלא מדברים על התוצאה שנגרמת מכך ליהודי השואל:

תמורת זה שבהשגחה פרטית הוא שאל אותו את השאלה, בכדי שיענה לו ויחזק אותו ביהדות ובאמונה בביאת המשיח – אזי לא זו בלבד שלא ענה לו, אלא השואל נפרד ממנו בחשבו: אהא – אני צודק! הנה לפני חב"דניק ההולך "ל"אותם" התוועדויות כבר יותר מג' פעמים ואף יותר מג' פעמים ג', ושם [כך מספרים] מדברים על דברים אלו – ואעפ"כ אין לו מה לענות לי, אזי "מדשתיק – מודה לי"!!

ה. צריך להיות "דע מה שתשיב": כאשר יהודי מחוג אחר נגש לחב"דניק עם שאלה כזו – הוא מוכרח לענות לו, כיון שהשואל מצפה שהחב"דניק יידע את המענה. ואם הוא לא עונה לו – השואל חושב שהוא אכן צודק!

אלא מה, החב"דניק נמצא במצב ד"שאנן": הוא מגיע להתוועדויות, שומע מה מדברים, קורא אח"כ את ה"רשימה", חוזר עלי, כורך

אותה, לאחמ"כ מניחה על-גבי המדף – ובזה זה נגמר!...

אח"כ הוא לומד דברים אחרים – נגלה תורה, רזי תורה ורזין דרזין, ובין השאר גם מה שדובר בהתוועדות (שהרי הוא אוחז גם מזה כענין חשוב) אבל... זה לא מזיז אותו ("ס'האט אים ניט אנגערירט")!...

ובאם אתה עומד במצב ד"שאנן", עאכו"כ שזה פועל על יהודים אחרים שיעמדו במצב ד"שאננים".

אחרי שמרעישים בכל ההתוועדויות על-כך שיהודי צריך תמיד לחכות ולתבוע את ביאת משיח צדקנו, החב"דניק נשאר ללא מענה – נו, מה כבר אפשר לתבוע מאחרים!...

נשאלת השאלה: מה כבר פעלו הדיבורים במשך שלשים ושלוש השנים עד עתה, כאשר לא פעלו אפילו שידעו זאת!?

ו. ויתירה מזו:

בסידור השוה לכל נפש – סידור אדה"ז¹⁸, סידור ר' יעקב עמדין ובריבי סידורים – נדפס נוסח "תיקון חצות" [שבדבר זה מתחיל כל השולחן ערוך]. . ושם ישנם כמה פיוטים הפותחים במילים "עד מתי",

[בנוסח תיקון חצות לאדמו"ר הזקן זה לא מובא, וכנראה הטעם: כיון שבנוסח התיקון לאדמו"ר הזקן אומרים ריבוי מזמורי תהלים, שבהם נכללים כבר כל הפיוטים],

שהפירוש ב"עד מתי" הוא: עד מתי תימשך הגלות!?!... ובמילים אחרות הפירוש הוא: "דאלאי גלות!"

וכאשר אומרים "עד מתי", אין הכוונה

18) ראה לקו"ש חכ"ב ע' 115. ובכ"מ.

17) ל' הגמ' – ב"ק כ, סע"ב.



לפניכם פרק י"ט מ"יומן תש"מ" מעש"ק פ' יתרו - עש"ק פ' משפטים

היומן החל בגליון שכט ובעז"ה ימשיך להופיע כאן (כמעט) מידי שבוע

[ותודתנו נתונה לארכיון "ועד שיחות קודש" אשר הואיל לפרסם יומן זה ע"ג גליוננו. היומן כולו יפורסם אי"ה בהוצאה החדשה של "שיחות קודש" תש"מ]

נערך ע"י מערכת "יהי המלך" - ע"פ רשימה פרטית*, 'בלי אחריות'

יום ו' כ"א אב 5710. ע"ק פ' יתרו: לקבלת שבת ירד כ"ק אד"ש בשעה 6:10. לאחר התפלה החל ר"ז ווילימובסקי לשיר וכ"ק אד"ש רמו בידו הק' להגביר השירה. בשעה 8:50 הלך כ"ק אד"ש לביתו.

יום e' ק"פ יתרו כ"ג אב 5710: כ"ק אד"ש הגיע מביתו בשעה 9:40, ובכניסה ל-770 פגש את מר הנרי ואמר לו שיאמר בהתוועדות ב' פעמים "לחיים". מהמזכירות הודיעו שתהיי היום התוועדות.

לתפלת שחרית ירד כ"ק אד"ש בשעה 10:00. אחרי "ברכו" ישב כ"ק אד"ש ובחזרת הש"ץ עמד. בעת קריאת עשרת הדברות עמד כ"ק אד"ש עד סוף הפרשה והביט על הבעל קורא. בתפילת מוסף עמד כ"ק אד"ש כל משך חזרת הש"ץ ועיין בחומש ובתהלים. כשיצא החל ר"ז ווילימובסקי לשיר וכ"ק אד"ש רמו בידו הק' להגביר השירה. בשעה 1:30 ירד כ"ק אד"ש להתוועדות. שיחה א' - על ההבדל בין עשרת הדברות כפי

* וזאת למודעי: עריכת היומן נעשתה ע"פ מס' יומנים של אנ"ש והת' אשר שהו באותה תקופה ב"בית חיינו" - 770, והעלו על הכתב את אשר ראו בעצמם או שמעו מאחרים, ומטבע הדברים יתכן שנפלו אי-אלו טעויות ביומנים אלו אשר חלקם נכתב לעיתים בצורה בלתי ברורה, ואנו מתנצלים ע"כ מראש ו"שגיאות מי יבין". בתוך היומן מובאות נקודות קצרות מתוכן שיחותיו של כ"ק אד"ש בתרגום חפשי ללה"ק, ולהבנת הדברים יש לעיין בשיחה עצמה.

מתוך שאמיתי הוא²⁰, איננו רוצה לשקר ולומר שהוא מקווה, מחכה ותובע שמישח יבוא ברגע זה ממש, בה בשעה שהוא אינו אוהז בזה!...

אבל, הרי נוסף על-כך שאיך באמת יתכן שלא יאחוז בזה, גם - ועוד ועיקר - איזה רושם ופעולה זה עושה על יהודי שני שאיננו בא להתוועדויות, ומסתכל עליו כאחד שמגיע להתוועדויות ושומע מה מדברים על "דאלאי גלות", שצריכים לבקש ולתבוע שמישח צריך לבוא ברגע זה ממש?

הרי בהשגחה פרטית הוא ניגש לחב"דניק כדי שיפעל עליו ויחזק את אמונתו בביאת המשיח - ובפועל קורה בדיוק ההיפך: הוא עוזב אותו בחושבו שהוא אכן צודק, כיון שלחב"דניק לא הי' מה לענות!

הרי צריך להיות "דע מה שתשיב" - צריכים לדעת מה לענות. ובפרט בנדו"ד, שהמענה ע"כ דובר כבר ריבוי פעמים.

ומה שבעיקר מבהיל הוא, שלא רק שהוא לא ענה לו, אלא שכלל אינו יודע שמישהו לא בסדר!... - תכלית השאננות, שקט ומנוחה ("ס'איז שטיל און רואיק"), הוא כלל אינו יודע שמישהו צריך להציק לו...

והרי מובן כיצד זה פועל שאננות אצל יהודים אחרים, כנ"ל.

ח. בנוגע לעצמו, הוא אמנם איננו אוהז מכל הענין:

כאשר בנו או נכדו שרים "ווי וואָנט משיח נאָו" - הוא אינו מבין מה זה אומר ומדוע הם שרים זאת; אך אינו אומר כלום ע"כ, כיון שיודע שהילד יאמר לו ששמע זאת ממני,

לומר את המילים ואח"כ ללכת לישון - אלא עצם פירוש המילים מדגיש שמפריע לו שהגלות נמשכת כ"כ הרבה, במילא זה מציק לו לא רק כאשר אומר את המילים, אלא כל הזמן!

ואלו אינם פיוטים שנתחדשו בארצות הברית - אלא, אדרבה, הם מיוסדים על מזמורי תהילים ומאמרי הזהר!

וכך גם התוכן של כל מזמורי התהילים שאומרים בתיקון חצות, שנקודתם - עד מתי ישארו עוד בגלות!?!...

ובעצם, זהו תוכן התפילות שכל יהודי אומר שלוש פעמים ביום - "לישועתך קיונו כל היום" [ובשבת ויו"ט - "ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים"], ש"כל היום" מתכוונים כפשוטו - כל היום¹⁹ (לא רק ברגע שהוא אומר זאת!)

אמנם השאלה "עד מתי" והבקשות התמידיות על משיח אינם מפריעות לעבודה במעשה בפועל, כיון שהסדר אצל יהודי הוא נעשה קודם לנשמע - אבל יחד עם זה הוא מחכה ותובע את ביאת משיח צדקנו.

ז. למרות כל זה, כאשר ניגש אחד לשאול חב"דניק מהו המקור לזה שצריך תמיד לחכות ולתבוע את משיח צדקנו - הוא (חב"דניק) מתבלבל ורץ אלי בשאלה ("קומט צו לויפן"): מה לענות!?

אחרים מסתכלים עליו כאחד שמגיע להתוועדויות ושומע מה מדברים, ומובן שכאשר אין לו מה לענות, התוצאה מזה - שהשואל חושב עוד שהוא צודק!

טוען חב"דניק:

19) ראה גם מכתב כללי דח"י אלול תשמ"ג (בסופו).
20) ע"ד ל' רז"ל - יומא סט, ב.

הפעולה על אומות-העולם תביא לו תועלת בפרנסה...

. ישנם כאלו ש"מתעקשים" שלא לעסוק בפעולה על אה"ע לקיים מצוות שנצטוו בני נח, מפני שלדעתם הפירוש בדברי הרמב"ם הוא באופן אחר כו', הנה נוסף על האמור לעיל שפירושים אלו אינם נכונים, ישנו ענין נוסף בדבר:

נניח שהרמב"ם לא התכוין לכך, אבל אעפ"כ, מה איכפת לך שיהודים יפעלו על אה"ע לקיים ז' מצוות ב"נ, להתנהג ע"פ צדק ויושר, הרי רואים במוחש שדבר זה מביא תועלת גם ליהודים – שכן, כאשר אה"ע רואים שיהודי מעוניין בטובתם ומשתדל להעמידם על דרך האמת, אזי זה מעורר אצלם רגש ויחס של כבוד כלפי היהודי, שלא זו בלבד שהוא בעצמו מתנהג ע"פ האמת, ואינו שייך לומר דבר שקר ח"ו – שדבר זה אינו חידוש, מאי קמ"ל?! אלא עוד זאת, שהוא דואג לטובתם של כל אלו הנמצאים מסביבו, להעמידם על דרך האמת.

וכפי שמצינו בדברי חז"ל כו"כ סיפורים אודות הנהגתם של גדולי ישראל כאשר באו במגע עם אה"ע, ובאיזה מדת כבוד והערכה התקבל הדבר אצל אה"ע. ומזה מובן גם בנוגע לימינו אלו – צריכים רק לנסות, ואז יראו את התועלת שבדבר בפועל ממש.

ועד שדבר זה מביא תועלת בעיני מסחר כפשוטו – שכאשר הגוי רואה שהוא אדם אמיתי, שאינו שייך לענין של שקר, שוחד, לשון הרע, הוצאת שם רע, וכיו"ב, ולא עוד אלא שהוא משתדל לפעול על כל הנמצאים מסביבו שגם הם יתנהגו ע"פ צדק ויושר – אינו חושש שרצונו להרויח ולהוציא ממנו עוד דולר ועוד דולר ע"י שירמה אותו במסחר, ולכן, מנהל אתו משא-ומתן, כך שדבר זה מהווה תועלת בעיני הפרנסה!

אולי דבר זה (התועלת בפרנסה) ישפיע עליו, שכן, בעינינו אלו יש לו "חוש" ועד שמוסר את נפשו כדי להרויח עוד כמה דולרים! – הוא יודע מה שאמרו חז"ל ש"צדיקים ממונם חביב עליהם יותר מגופם", ומכיון שאין לו כל ספק שאם ישנו צדיק אחד – הרי זה הוא... לכן ממונו חביב עליו יותר מגופו!

(משיחת יוס' ב' דחה"ש ה'תשד"מ - בלתי מוגה)

בידך להקדיש מדור זה לזכות קרוביך למשך שנה שלימה!
פרטים בטלפונים: ארצות הברית - 778-6670 (718). ארץ הקודש - 0823-873 (04)

ואיתי הוא מפחד להסתבך ("מיט מיר פארטשעפען")...

[שאני יודע שהוא איננו חסיד – נו... אבל אם ח"ו אזכיר זאת בהתוועדות ואנקוב בשמו – אז כבר "כלו כל הקיצין"!]

ובמילא, כאשר ילדיו ונכדיו שרים "ווי וואַנט משיח נאָר", הוא עומד ושותק ולא מגיב מאומה; אבל הוא עצמו עומד בצד וחושב: מה קורה פה? הוא איננו מבין את כל הענין... אצלו הכל טוב... מה חסר לו משיח (ר"ל)...

כאשר שואלים אותו האם הוא מאמין בביאת המשיח? – עונה הוא: כן, "אני מאמין", הרי זה אחד מה"ג עיקרים, אבל משיח יבוא בזמן המתאים, לא היום...

ביאת המשיח ברגע זה ממש – נע [= "לא שייך"]!...

ומה יעשה אם יבוא משיח? – הוא יחשוב אז מה לעשות.

והרי יהיו אז כל גדולי ישראל, ומה הוא – עם כל התחכומים שלו ("זיין גאַנצער דרייעריי"), מקום ישיבתו הנעלה בכותל המזרח וכל הכבוד – יהי' נחשב לידם?

טוען הוא: כל זה יהי' נוגע כאשר משיח יבוא, אבל כעת טוב לו, ומה חסר לו?...

ט. . . ויה"ר שמילים ספורות אלו יפעלו על השומעים ויספיקו כדי לתקן את הענין. . ומכאן ולהבא יידעו לכל לראש מה לענות, ולענות בפועל על שאלות שאחרים שואלים, ובמיוחד בענין הנ"ל – שיהודי צריך ומוכרח לצעוק "דאָלאַי גלות", "ווי וואַנט משיח נאָר", ולא נוגע אם הוא צועק ברוסית, באנגלית או בלשון הקודש – "עד מת"י.

וצריך לא רק לזעוק זאת בדיבור בפה, אלא להרגיש כך בפנימיות, ועאכו"כ להביא א"ז במעשה בפועל – ע"י קיום התומ"צ שלו, עד שהוא מכריח²¹ כביכול (עשי' מלשון כפי²²) שמש"ח יבוא.

ויה"ר שיע"ז שיהי' "קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשותו"²³, כלומר: לא רק שמחכים למשיח, אלא הוא "קרוב אליך", ו"מאד", וזה מתבטא גם "בפיך" – שצועקים בפה "עד מת"י ושרוצים כבר את משיח צדקנו, ועאכו"כ "בלבבך" – במחשבה, ועאכו"כ "לעשותו" – שכביכול כופים שמשיח יבוא,

הרי זה עוד יותר ימהר את ה"קרוב אליך הדבר מאד" – ה"אחישה" של הגאולה האמיתית והשלימה, "ושמחת עולם על ראשם"²⁵, במהרה בימינו ממש ובטוב הנראה והנגלה.

23 נציבים ל, יד.

24 ישע"י ס, כב, סנהדרין צח, א.

25 ישע"י לה, י. שם נא, יא.

21 ראה לקו"ש ח"כ ע' 384.

22 ראה סה"מ תרל"ו ח"ב ע' רפט. תרצ"ט ע' 191.

ועוד.

מדור זה מוקדש לעילוי נשמת פאולין רות בת ר' יצחק ע"ה – נלב"ע ביום ב' דחה"ש, ז' סיון ה'תש"ס ולע"נ אורי אהרן יואל בן יוסף ארי' לייב – נלב"ע ביום ב' טבת ה'תשכ"ב ולזכות משפחתם שיחיו

"להעיר שמנחם שמו"

ובהדגשה יתירה – מכיון שדורנו הוא הדור האחרון לגלות והדור הראשון לגאולה, ובפרט בזמן האחרון, כמדובר כמ"פ שסיימו כבר הכל וכעת צריך רק להתכונן לגאולה בפועל - הגילוי דבחי' עשירי (שירה העשירית וכו'), יחד עם הגילוי דבחי' אחד-עשר, "אנת הוא חד", גילוי עצמותו יתברך למטה, בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, הקשור עם משה רבינו - "גואל ראשון הוא גואל אחרון".

ובפרט ע"פ המדובר כמ"פ הראשי-תיבות בדרך אפשר של "מיד" – משה, ישראל (הבעש"ט), דוד מלכא-משיחא, היינו שהדור הראשון דמתן-תורה (דורו של משה) מתקשר עם הדור האחרון (דהגאולה ע"י דוד מלכא משיחא), ע"י גילוי החסידות דהבעש"ט ורבותינו נשיאינו ממלאי מקומו, אשר לכשיפוצו מעינותיך חוצה "אתי מר" דא מלכא משיחא.

ויש לומר, שבהתאם לתוכן תיבת "מיד", צריך לומר שג' האותיות קשורים לא עם ג' זמנים שונים (משה בדורו, ישראל הבעש"ט בדורו, ודוד מלכא משיחא בדורו), אלא באים כולם יחד בסמיכות ממש ("מיד") בכל דור ודור ובכל זמן וזמן. כמרומז גם בזה ש"מיד" הוא גם ר"ת "משה, יהושע, דורם", ששלשתם היו בדור אחד.

וכן יש לומר בנוגע לדורנו זה – שבאותו הדור ישנו הגילוי דשלשתם – מ' (ר"ת משיח⁹⁶), י' (ר"ת דב' שמותיו דכ"ק מו"ח אדמו"ר) וד' (דורם): יחד עם המשה שבדורנו (כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו), בחי' עשר (עשירי בשבט), כולל גם הגילוי דתורת החסידות (מעיונות הבעש"ט) על ידו, ישנו גם הגילוי דבחי' אחד-עשר, "גואל ראשון הוא גואל אחרון", דוד מלכא משיחא.

96) להעיר שמנחם שמו (סנהדרין צח, ב).

(משיחת ש"פ יתרו, כ"ף שבט ה'תשנ"ב - מוגה, תרגום מאידית)



העולם כולו כבר נע וזע לקבלת פני משיח צדקנו

בזמן הזה נמצאים כל בני"י (גם הגדולים) במעמד ומצב של "טף" (לפני בר-מצוה), כיון שקיום המצוות בזמן הזה הוא בבחינת "ציונים" לעיקר ושלמות החיוב דקיום המצוות לעתיד לבוא.

ויה"ר - והוא העיקר - שבקרוב ממש תהי' ה"בר מצוה" דכל בני"י, עיקר ושלמות החיוב דקיום המצוות, כולל ובמיוחד המצוות התלויות בארץ, "כמצות רצונך", בארצנו הקדושה,

"ארץ אשר גו' תמיד עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה", "תמיד", אפילו בזמן הגלות, ועאכו"כ כשהגלות עומדת להסתיים, ועד כדי כך שהעולם כולו כבר נע וזע לקבלת פני משיח צדקנו ("די וועלט טרייסלט זיך שוין אויף מקבל זיין פני משיח צדקנו") ובאופן שהתורה נותנת כח ומסיעת לקבל את הגילויים דימות המשיח.

(משיחת ליל ד' פ' יתרו, ט"ו בשבט ה'תנש"א - בעת ה"יחידות" - בלתי מוגה)



גם לפני הגאולה יושבים בני"י בא"י לבטח

. . וכולם יחד, ביחד עם כל בני"י שבדורנו זה, נשמות בגופים – "קהל גדול ישוּבו הנה", לארצנו הקדושה, "ארץ אשר ה' אלקיך דורש אותה תמיד עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה",

- שלכן, גם לפני הגאולה יושבים בה בני"י לבטח, ללא פחד מזה ש"אומות העולם מתרעשים ומתבהלים" בגלל ש"מלכי אומות העולם מתגרים זה בזה", כיון שהקב"ה "אומר להם (לישראל), בני, אל תתייראו כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם .. (וכופל הענין) אל תיראו, הגיע זמן גאולתכם". "מלך המשיח .. עומד על גג בית המקדש והוא משמיע להם לישראל ואומר ענוים הגיע זמן גאולתכם".

(משיחת ש"פ יתרו ה'תנש"א - מוגה)

הכל כבר ראוי ומוכן לעמידת מלך המשיח

ולהעיר, שבמאמר זה מודגש שביהמ"ק כבר בניו ומוכּוּן, הכתלים וגם הגג כו', ובאופן שראוי לעמידת אדם, ויתירה מזה – שראוי לעמידת מלך המשיח, שמצד גודל מעלתו צ"ל מקום מכובד כו'.

וכל זה – במעמד ומצב שלפני הגאולה, שלכן, יש צורך בהכרזתו של מלך המשיח (מגן ביהמ"ק) "ענוים הגיע זמן גאולתכם"!

ויש להוסיף ולהעיר מהשייכות דכל העולם לקודש הקודשים - שבקדש הקדשים נמצאת "אבן שתיי", ש"ממנה הושתת העולם", ומזה מובן שכל העולם כלול בקדש הקדשים.

[כ"ק אדמו"ר שליט"א הורה להשיץ שי' לנגן "יהי רצון כו' שיבנה בית המקדש"].

(משיחה הנ"ל - בלתי מוגה)